

VAALIT PIETARISSA ⁹

(HAVAINTOJA)

Syyskuun 21 päiväksi on määrätty vaalit Pietarissa. Työväenpuolue joutuu toimittamaan nämä vaalit tavattoman vaikeissa oloissa. Mutta niiden merkitys on äärettömän suuri, ja kaikkien sosialidemokraattien on ponnistettava edessäolevan — osittain jo alkavan — vaalikampanjan aikana kaikki voimansa.

Vaalit toimitetaan mitä raivokkaimman taantumuksen oloissa, tsaarin hallituskoplan vastavallankumouksellisen vimman riehuessa valtoimenaan, — sitä tärkeämpää on, että tuo taantumus saisi vastaansa edustajaehdokkaan, jonka asettaa sosialidemokraattinen puolue, ainoa puolue, joka kykeni myös mustasotnialaisen III Duuman puhujalavalta korottamaan äänensä, julistamaan järkkymättömiä sosialistisia vakaumuksiaan, toistamaan mainehikkaan vallankumoustaistelun tunnuksia, nostamaan tasavaltalaisen lipun vastavallankumouksen lokakuulais-mustasotnialaisten sankarien sekä vastavallankumouksen liberaalisten (kadetti-laisten) ideologiien ja puolustajien edessä.

Vaalit toimitetaan sellaisissa olosuhteissa, jotka kerta kaikkiaan sulkevat pois työväenluokan laajojen joukkojen osanoton: työläiset on poistettu valitsijain joukosta, riemuitseva aateliskopla, joka suoritti vuoden 1907 kesäkuun 3 päivän valtiokaappauksen, on harventanut valitsijain rivejä, — sitä tärkeämpää on, että tämän kuulijakunnan edessä, jolla on yleensä vähimmän taipumusta olla myötmielinen sosialidemokratian aatteille, esiintyisi sellainen puolue, joka yhdistää sosialismin puolesta käytävän taistelun siihen taisteluun, jota käydään porvarillisen maan

johdonmukaisen ja ratkaisevan demokraattisen vallankumouksen puolesta. Niin suppeaa, niin kahlittua kuin sosialidemokraattisen puolueen toiminta työväenjoukkojen keskuudessa onkin viime aikoina ollut, on tätä toimintaa kuitenkin jatkuvasti ollut ja on nytkin. Sadat työläisryhmät ja -kerhot kannattavat sosialidemokraattisen puolueen perinteitä, jatkavat sen työtä, kasvattavat uusia proletaarisia taistelijoita. Sosialidemokraattiset työläiset tulevat nyt edustajiensa, agitaattoriensa ja valtuutettujensa kautta esiintymään pikkuporvarillisten valitsijain joukon edessä ja muistuttamaan heille niistä todellisen demokratismin tehtävistä, jotka porvarillisen demokratian puolueilta ja ryhmäpahasilta ovat unohtuneet.

Vaalit toimitetaan sellaisissa oloissa, jolloin sosialidemokraattinen puolue ja yleensä kaikki työväenluokan järjestöt on karkotettu legaalisuuden puitteista, jolloin työväen kokousten pitäminen on aivan mahdotonta, työväen lehdet on kokonaan kielletty ja „oppositio“-monopoli on täydellisesti turvattu (poliisitoimenpiteiden avulla) kadetti-puolueelle, joka on prostituoinut itsensä useilla ennenkuulumattoman lakeijamaisilla tekosilla mustassa Duumassa ja auttanut itsevaltiutta keräämään rahaa Euroopasta vankiloita ja hirsipuita varten, auttanut näyttelemään itsevaltiuden perustuslaillisuuden komediaa Euroopan kapitalisteille. Sitä tärkeämpää on, että tuo kadettien monopoli, jota suojaa hirsipuumetsä ja joka on „ansaittu“ äärettömällä liberaalisella lakeijamaisuudella tsarismia kohtaan, saataisiin *murretuksi*, murretuksi hinnalla millä hyvänsä, murretuksi laajojen joukkojen nähden, jotka näkevät vaalit, kuulevat vaaleista, seuraavat edustajaehdokkaiden kohtaloa ja vaalien tuloksia. Kun kaikkien maiden porvarillisille politikoitsijoille venäläisistä kadeteista aina Saksan „vapaamielisiin“ tai Ranskan porvarillisen demokratian „radikaaleihin“ asti on tärkeintä välitön menestys, on tärkeintä saada edustajanpaikka, niin sosialistiselle puolueelle on tärkeintä propaganda ja agitaatio joukoissa, on tärkeintä julistaa sosialismin aatteita ja johdonmukaista, uhrautuvaista taistelua täydellisen demokratian puolesta. Ja tätä propagandaa ei voida mitata läheskään, ei lähes tulkoonkaan pelkällä niiden äänien määrällä, jotka on varta vasten valikoitu herrojen aatelisten läpiviemän kesäkuun 3 päivän lain nojalla.

Katsokaa kadettilehdistöämme: miten hämmästyttävän julkeasti se käyttääkään Miljukovin palvelevaisuudella ansaittua ja Stolypinin suojelemaa monopoliiaan. „Pietarin vaalien lopputuloksen suhteen”, kirjoittaa „*Retsh*”¹⁰ pääkirjoituksessaan elokuun 1 p:nä, „ei ole epäilyksiä kenelläkään... Jos Kutler, eräs II Duuman arvovaltaisimmista edustajista, asetetaan ehdokkaaksi, niin vaalivoitosta tulee vieläkin vaikuttavampi”. Kuinkas muuten! Mikä voisikaan olla sen „vaikuttavampaa” kuin voitto „vasemmistolaisista”, jotka mustasotnialainen valtiokaappaus „syrjäytti”? Mikä voisikaan olla vaikuttavampaa kuin voitto sosialismista, joka julistaa vanhoja ihanteitaan illegaalisessa lehdistössä ja illegaalisissa työväenjärjestöissä, kuin sellaisten „demokraattien” voitto, jotka saavat demokratisminsa sopimaan vapaasti stolypinilaisen perustuslain puitteisiin? Mikä voisikaan olla „arvovaltaisempaa” pikkuporvarin silmissä, pieneläjän silmissä, peloitellun venäläisen ihmisen silmissä, kuin *entinen ministeri* hra Kutler? „Kansanvapauden” puolueen kannalta duumanedustajan *arvovaltaa* mitataan sillä, minkälainen arvovalta hänellä on Romanovin, Stolypinin ja kumpp. silmissä.

„On luultavaa”, jatkaa „*Retsh*” ylevästi, „ettei tällä kertaa sallita myöskään hyödytöntä äänien pirstomista edistysmielisten ehdokkaiden kesken. Juuri tässä mielessä esiintyi eräs „vasemmistoblokin” edustaja, V. V. Vodovozov”.

Tässä pienessä katkelmassa heijastuu kadettiemme koko olemus kuin aurinko pienessä vesipisarassa. Äänien pirstominen on „hyödytöntä” (kadetit eivät enää sano: on vaarallista mustasotnialaisten vuoksi, sillä vallankumoukselliset sosialidemokraatit ovat tavattoman havainnollisesti kumonnet ja tapahtumatkin ovat kumonnet typerän liberaalisen lorun mustasotnialaisvaarasta), — miksi sitten „hyödytöntä”, herrat? Siksi, että *ei tepsä*, se on kadettien ensimmäinen ja viimeinen perustelu. Mutta sehän on *lokakuulaisten* perustelu, herttaiset lokakuulaisuutta vastaan sotijat; se on kesäkuun 3 päivän lakiin *alustumisen* perustelu, sen saman vapaaehtoisen alustumisen ja ilomiellisen tottelevaisuuden perustelu, mistä te lokakuulaisia moittitte! Siinähan se teidän olemuksenne ydin juuri onkin, että ennen vaaleja, valitsijain edessä, väkijoukon edessä te syy-

tätte lokakuulaisia siitä, etteivät nämä osaa noudattaa periaatteellista linjaa, syytätte heitä „hyödyttömyys”-fraasien opportunistista, mutta vaalien aikana, esivallan edessä, tsaarin ja Stolypinin edessä te harjoitate samaa lokakuulaispolitiikkaa. On „hyödyttöntä” äänestää budjettia vastaan — äänestäkäämme budjetin puolesta. On „hyödyttöntä” puolustaa vallankumouksen ja vapauden ihanteita — parjatkaamme niitä, perustakaamme „Vehi”¹¹, mustakaamme vallankumousta, palkatkaamme entistä enemmän luopioita — Izgojeveja, Galitsheja, Strujeja j.n.e. osoittamaan meidän luopuneen vallankumouksesta. On „hyödyttöntä” taistella sitä vastaan, että ulkomainen pääoma tukee itsevaltiutta, — auttakaamme itsevaltiutta saamaan lainoja, lähettäkäämme Miljukov lakeijaksi Nikolai Verisen vaunurumiluksen takapukille.

Mutta kun lause aatteellisen taistelun „hyödyttömyydestä” vaaleissa ilmaisee vilpittömästi kadettien „aatteellisen” olemuksen, niin seuraava lause on näyte suoranaisesta vaalipuijauksesta. Käyttäen hyväkseen „hänen majesteettinsa opposition”¹² monopoliasemaa „Retsh” parjaa ensinnäkin sosialidemokraatteja, jotka eivät ole milloinkaan eivätkä missään esiintyneet äänen pirstomista vastaan (ja jotka — se on hyvin tärkeää — *veivät* mukanaan trudovikkeja kuuluisan vasemmistoblokin aikana, veivät heidät mukaansa lujalla päättäväisyydellään asettaa sosialidemokraattisen ehdokkaan *hinnalla millä hyvänsä*), ja toiseksi myös trudovikki Vodovozovia.

Paitsi pääkirjoitusta on elokuun 1 päivän numerossa vielä uutinen, jossa Vodovozovin väitetään puhuneen, että valitsijat ovat muka jo sanoneet sanansa kadettien puolesta ja trudovikkien täytyy joko äänestää kadetteja tahi pidättäytyä äänestyksestä. Vasta elokuun 6 päivän numerossa „kansanvapauden” puolueen äänenkannattaja julkaisee takalistossa („Huvilaelämän” jälkeen) hra Vodovozovin kirjeen, jossa sanotaan, että hän „ei ole milloinkaan puhunut” sellaista, mitä hänen kerrottiin puhuneen. Eikä „Retsh” hämmenny tuosta vähääkään, vaan ryhtyy polemisoimaan Vodovozovia vastaan. Teko on tehty, lukijaa on petetty, herrojen Stolypinien salliman lehdistön monopolia on käytetty hyväksi, ja kaikki muu on samantekevää. Vihdoin elokuun 9 päivän numerossa ilmestyy pari riviä sociali-

demokraattisesta ehdokkaasta Sokolovista ja siitä, että monet trudovikit aikovat antaa äänensä hänelle. Kaikki, mitä elokuun 1 päivän pääkirjoituksessa sanottiin vasemistolaisista, osoittautuu pelkäksi ankaksi...

Pietarilaisille sosialidemokraateille langenneen tehtävän vaikeudet eivät heitä peloita, vaan panevat ponnistamaan kymmenkertaisella voimalla. Ei ainoastaan kaikki puoluejärjestöt, vaan jokainen työläiskerho, jokainen sosialidemokraateille myötämielisten ryhmä missä yhteiskuntakerroksessa tahansa,— vaikka tuohon ryhmään kuuluisi vain pari kolme henkeä ja se olisi eristetty elävästä poliittisesta toiminnasta, niin kuin Venäjän kansalainen suinkin voi olla eristetty politiikasta stolypinilaisen perustuslain aikana,— kaikki voivat ja kaikkien täytyy osallistua sosialidemokraattiseen vaalikampanjaan. Yhdet laativat ja levittävät sosialidemokraattien vaalijulistuksia; toiset auttavat asiaa levittämällä sosialidemokraattien duumapuheita; kolmannet järjestävät käyntejä valitsijain luona sosialidemokraattisten aatteiden levittämiseksi ja sosialidemokraattisen vaalikampanjan tehtävien selittämiseksi; neljännet pitävät puheita valitsijain kokouksessa tai yksityisissä kokouksissa; viidennet poimivat kadettien kirjallisuudesta ja kadettien puheista sellaisen kukkakimpun, joka on omiaan viemään jokaiselta hiukankin rehdiltä demokraatilta halun äänestää kadetteja; kuudennet... mutta eihän ole meidän tehtävämme osoittaa ulkomaisessa sanomalehdessä niitä agitaation teitä ja keinoja, joita löydetään sata kertaa runsaammin, pirteämpiä ja monipuolisempia itse paikalla, Pietarissa. Sosialidemokraattisen duumaryhmän jäsenet voivat asemansa vuoksi tehdä erittäin arvokkaita palveluksia vaalikampanjalle Pietarissa; sosialidemokraattisille edustajille lankeaa siellä erittäin hyödyllinen ja erittäin kiitollinen tehtävä. Mitkään hallintoviranomaisten kiellot, mitkään poliisin koukut, mitkään sosialidemokraattisen kirjallisuuden takavarikoinnit, mitkään sosialidemokraattisten agitaattorien vangitsemiset eivät voi estää työväenpuoluetta täyttämästä velvollisuuttaan: käyttämästä täydellisesti ja kaikin puolin hyväksi vaalikampanjaa julistaakseen joukkojen keskuudessa sosialistisen proletariaatin, Venäjän demokraattisen vallankumouksen eturivin taistelijan täydellistä, tyipistämätöntä ohjelmaa.

P.S.* Kirjoitelmamme oli jo annettu painoon, kun luimme „Retshin” elokuun 13 päivän numerosta seuraavan tavattoman tärkeän uutisen: „Elokuun 11 pñä pidettiin trudovikkien ensimmäinen kokous Valtakunnanduuman vaalien johdosta... Yksimielisesti päätettiin kannattaa sosialidemokraatti Sokolovin ehdokkuutta ja sitä paitsi päätettiin olla asettamatta tämän kannatuksen ehdoksi mitään poliittisia sitoumuksia”. Sanomattakin on selvää, että muilla ehdoilla ei sosialidemokratia olisi voinutkaan hyväksyä kannatusta.

„Proletari” № 47—48,
syyskuun 5 (18) pñä 1909

Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstin mukaan

---

* — Postscriptum — jälkikirjoitus. Toim.